

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/2162**ze dne 27. listopadu 2019****o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽³⁾ jsou stanoveny velmi obecné požadavky týkající se strukturálních prvků krytých dluhopisů. Tyto požadavky se omezují na to, že kryté dluhopisy musí být vydávány úvěrovou institucí se sídlem v členském státě a podléhat zvláštnímu veřejnému dohledu a mechanismu dvojího postihu. Vnitrostátní rámce pro kryté dluhopisy se těmito otázkami zabývají a upravují je mnohem podrobněji. Obsahují také další strukturální ustanovení, zejména pravidla složení krycího portfolia, kritéria způsobilosti aktiv, možnost seskupovat aktiva, povinnosti v oblasti transparentnosti a podávání zpráv a pravidla snižování rizika likvidity. Přístupy členských států k regulaci se liší rovněž z věcného hlediska. V několika členských státech neexistuje žádný zvláštní vnitrostátní rámec pro kryté dluhopisy. V důsledku toho v právu Unie dosud nejsou stanoveny klíčové strukturální prvky, jímž mají kryté dluhopisy vydané v Unii odpovídat.
- (2) Článek 129 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽⁴⁾ doplňuje k podmínkám uvedeným v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES další podmínky pro získání preferenčního zacházení ohledně kapitálových požadavků, které úvěrovým institucím investujícím do krytých dluhopisů umožňuje držet méně kapitálu, než když investují do jiných aktiv. Tyto dodatečné požadavky sice zvyšují úroveň harmonizace krytých dluhopisů v Unii, ale slouží konkrétnímu účelu, totiž stanovení podmínek, jež musí být splněny, aby investoři do krytých dluhopisů získali uvedené preferenční zacházení, a nejsou použitelné mimo rámec nařízení (EU) č. 575/2013.
- (3) Další právní akty Unie, jako například nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ⁽⁵⁾ a (EU) 2015/61 ⁽⁶⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽⁷⁾, také odkazují na definici uvedenou ve směrnici 2009/65/ES za účelem identifikace krytých dluhopisů, které využívají preferenčního zacházení pro investory do krytých dluhopisů stanoveného těmito akty. Znění těchto aktů se však liší podle jejich účelu a předmětu, a výraz „kryté dluhopisy“ se proto nepoužívá jednotně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 56.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. listopadu 2019.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (4) Zacházení s krytými dluhopisy lze považovat za celkově harmonizované, pokud jde o podmínky investování do nich. Podmínky pro jejich vydávání však v rámci Unie harmonizovány nejsou, což má několik důsledků. Zprv je preferenční zacházení přiznááno stejně nástrojům, které mají různou povahu, míru rizika a míru ochrany investorů. Zadruhé rozdíly mezi vnitrostátními rámci nebo neexistence těchto rámců by mohly spolu s neexistencí společné definice pojmu „krytý dluhopis“ vytvářet překážky pro rozvoj skutečně integrovaného jednotného trhu s krytými dluhopisy. Zatřetí by mohly rozdíly v zárukách poskytovaných vnitrostátními pravidly vytvářet rizika pro finanční stabilitu, protože kryté dluhopisy s různou úrovní ochrany investorů mohou být kupovány v celé Unii a využívat preferenčního zacházení podle nařízení (EU) č. 575/2013 a dalších právních aktů Unie.
- (5) Harmonizace některých aspektů vnitrostátních rámců na základě některých osvědčených postupů by proto měla trvale zajistit bezproblémový rozvoj dobře fungujících trhů s krytými dluhopisy v Unii a omezit možná rizika a zranitelná místa ohrožující finanční stabilitu. Tato harmonizace založená na zásadách by měla vytvořit společnou referenční základnu pro vydávání všech krytých dluhopisů v Unii. Harmonizace vyžaduje, aby všechny členské státy zavedly rámce pro kryté dluhopisy, což by mělo také usnadnit rozvoj trhů s krytými dluhopisy v členských státech, ve kterých takový trh neexistuje. Tento trh by zajistil stabilní zdroj financování pro úvěrové instituce, které by tak získaly větší schopnost poskytovat spotřebitelům a podnikům dostupné hypoteční úvěry, a investorům by zpřístupnil alternativní bezpečné investice.
- (6) Ve svém doporučení ze dne 20. prosince 2012 o financování úvěrových institucí ⁽⁸⁾ Evropská rada pro systémová rizika (ESRB) vyzvala příslušné vnitrostátní orgány a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen EBA nebo „orgán EBA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽⁹⁾, aby určily osvědčené postupy týkající se krytých dluhopisů a aby podpořily harmonizaci vnitrostátních rámců. Doporučila také, aby EBA koordinoval opatření přijímaná příslušnými vnitrostátními orgány, zejména pokud se týkají kvality a oddělení souborů aktiv určených ke krytí, ochrany krytých dluhopisů v případě úpadku, rizik spojených s aktivy a závazky, která mají vliv na soubory aktiv určených ke krytí, a zveřejnění složení těchto souborů. V doporučení orgán EBA dále vyzvala, aby po dobu dvou let sledoval fungování trhu s krytými dluhopisy z hlediska osvědčených postupů, které tento orgán určil, s cílem posoudit potřebu legislativního opatření a aby podle toho podal zprávu ESRB a Komisi.
- (7) V prosinci 2013 požádala Komise orgán EBA o radu v souladu s čl. 503 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.
- (8) Ve zprávě doprovázející jeho stanovisko ze dne 1. července 2014 v reakci na doporučení ESRB ze dne 20. prosince 2012 a na žádost Komise o radu z prosince 2013 doporučil EBA větší sblížení vnitrostátních právních, regulačních a dohledových rámců pro kryté dluhopisy s cílem dále podpořit v Unii jednotné preferenční zacházení s krytými dluhopisy z hlediska rizikových vah.
- (9) EBA v souladu s doporučením ESRB sledoval po dobu dvou let fungování trhu s krytými dluhopisy z hlediska osvědčených postupů uvedených ve zmíněném doporučení. Na základě tohoto sledování podal dne 20. prosince 2016 ESRB, Radě a Komisi druhé stanovisko a zprávu o krytých dluhopisech ⁽¹⁰⁾. V této zprávě dospěl k závěru, že k zajištění větší jednotnosti co do definic a regulatorního zacházení s krytými dluhopisy v Unii je nezbytná další harmonizace. Zpráva dále obsahuje závěr, že by harmonizace měla vycházet ze stávajících dobře fungujících trhů v některých členských státech.

⁽⁸⁾ Doporučení Evropské rady pro systémová rizika ze dne 20. prosince 2012 o financování úvěrových institucí (ESRB/2012/2) (Úř. věst. C 119, 25.4.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Zpráva EBA o krytých dluhopisech – doporučení k harmonizaci rámců pro kryté dluhopisy v EU, EBA-Op-2016-23, 2016.

- (10) Kryté dluhopisy jsou tradičně vydávány úvěrovými institucemi. Vlastním účelem krytých dluhopisů je zajišťovat financování úvěrů, přičemž jednou z hlavních činností úvěrových institucí je poskytovat ve velkém měřítku úvěry. Aby se tedy na kryté dluhopisy vztahovalo preferenční zacházení podle práva Unie, je třeba, aby byly vydány úvěrovými institucemi.
- (11) Vyhradí-li se vydávání krytých dluhopisů pouze úvěrovým institucím, zajistí se, aby měl emitent nezbytné znalosti k řízení úvěrového rizika spojeného s úvěry v krycím portfoliu. Zajistí se také, aby se na emitenta vztahovaly kapitálové požadavky chránící investory v rámci mechanismu dvojího postihu, který investorovi i protistraně derivátové smlouvy umožňuje uspokojit pohledávku jak u emitenta krytých dluhopisů, tak z krycích aktiv. Vyhrazením vydávání krytých dluhopisů pro úvěrové instituce se tedy dosáhne toho, aby kryté dluhopisy zůstaly bezpečným a efektivním nástrojem financování; to přispěje k ochraně investorů a finanční stabilitě, což jsou důležité cíle veřejné politiky v obecném zájmu. Je to také v souladu s přístupem dobře fungujících vnitrostátních trhů, na nichž je vydávání krytých dluhopisů povoleno pouze úvěrovým institucím.
- (12) Proto je vhodné, aby vydávání krytých dluhopisů podle práva Unie bylo povoleno pouze úvěrovým institucím definovaným v čl. 4 odst. 1 bodě 1 nařízení (EU) č. 575/2013. Pro specializované hypoteční úvěrové instituce je typické, že od veřejnosti nepřijímají vklady, nýbrž jiné splatné prostředky, a spadají tedy pod definici „úvěrové instituce“ stanovenou v nařízení (EU) č. 575/2013. Aniž by byly dotčeny další činnosti povolené podle vnitrostátních právních předpisů, specializované hypoteční úvěrové instituce jsou instituce, které poskytují pouze hypoteční úvěry a úvěry veřejnému sektoru, včetně financování úvěrů zakoupených od jiných úvěrových institucí. Hlavním účelem této směrnice je upravit podmínky, za kterých mohou úvěrové instituce vydávat jako nástroj financování kryté dluhopisy, a to stanovením požadavků na produkt a zavedením zvláštního dohledu nad produktem, jimž úvěrové instituce v zájmu zajištění vysoké úrovně ochrany investorů podléhají.
- (13) Existence mechanismu dvojího postihu je stěžejní koncepcí a prvkem mnoha stávajících vnitrostátních rámců pro kryté dluhopisy. Je také klíčovou vlastností krytých dluhopisů uvedených v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES. Proto je nezbytné tuto koncepci upřesnit, aby bylo zajištěno, že investoři a protistrany derivátových smluv v celé Unii budou moci svou pohledávku uspokojit jak u emitenta krytých dluhopisů, tak z krycích aktiv za harmonizovaných podmínek.
- (14) Zásadní vlastností krytých dluhopisů by měla být také odolnost vůči úpadku, aby bylo zajištěno, že investoři do krytých dluhopisů dostanou zaplacen v době splatnosti dluhopisu. Automatické zesplatnění v případě platební neschopnosti nebo řešení krize emitenta může narušit pořadí investorů do krytých dluhopisů. Proto je důležité zajistit, aby investoři do krytých dluhopisů dostali i v případě platební neschopnosti nebo řešení krize zaplacen podle smluvního harmonogramu. Odolnost vůči úpadku tedy přímo souvisí s mechanismem dvojího postihu, a tudíž by rovněž měla být klíčovou vlastností rámce pro kryté dluhopisy.
- (15) Další klíčovou vlastností stávajících vnitrostátních rámců pro kryté dluhopisy je požadavek, aby krycí aktiva měla velmi vysokou kvalitu, aby byla zajištěna spolehlivost krycího portfolia. Krycí aktiva mají specifické vlastnosti, které se týkají platebních nároků a kolaterálu zajišťujícího tato krycí aktiva. Je proto vhodné stanovit obecné kvalitativní vlastnosti, které by aktiva měla mít, aby byla způsobilá sloužit jako krycí aktiva.
- (16) Za způsobilá krycí aktiva v rámci pro kryté dluhopisy by měla být považována aktiva uvedená v čl. 129 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013. Krycí aktiva, která již nesplňují požadavky stanovené v čl. 129 odst. 1 uvedeného nařízení by měla být i nadále způsobilými krycími aktivy podle čl. 6 odst. 1 písm. b) této směrnice, pokud splňují její požadavky. Jiná krycí aktiva podobně vysoké kvality mohou být způsobilými aktivy podle této směrnice za předpokladu, že splňují požadavky této směrnice, včetně požadavků na kolaterál, jímž se zajišťuje platební nárok. V případě fyzického kolaterálu by mělo být jeho vlastnictví v zájmu vymahatelnosti zaznamenáno ve veřejném rejstříku. Pokud takový rejstřík neexistuje, měly by mít členské státy možnost stanovit jinou formu osvědčení

vlastnictví a nároků, srovnatelnou s veřejnou registrací zatížených fyzických aktiv. Pokud členské státy stanoví tuto jinou formu osvědčení, měly by rovněž stanovit postup pro zaznamenávání změn u vlastnictví a nároků. Expozice vůči úvěrovým institucím by měly být způsobilými krycími aktivy podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo b) této směrnice, podle toho, zda splňují požadavky článku 129 nařízení (EU) č. 575/2013. Expozice vůči pojišťovnám by rovněž měly být způsobilými krycími aktivy podle čl. 6 odst. 1 písm. b) této směrnice. Úvěry veřejným podnikům ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice Komise 2006/111/ES⁽¹⁾ nebo úvěry jimi zaručené mohou být způsobilými krycími aktivy, pokud tyto veřejné podniky poskytují základní veřejné služby pro zachování kritických společenských činností.

Tyto veřejné podniky by navíc měly poskytovat své služby na základě koncesí nebo povolení udělených orgánem veřejné moci, měly by podléhat veřejnému dohledu a měly by být schopny vytvářet dostatečné příjmy zajišťující jejich solventnost. Pokud členské státy rozhodnou, že ve svém vnitrostátním rámci povolí aktiva ve formě úvěrů veřejným podnikům nebo úvěrů jimi zaručených, měly by přihlédnout k případnému vlivu povolení těchto aktiv na hospodářskou soutěž. Úvěrové instituce a pojišťovny by bez ohledu na svou vlastnickou strukturu neměly být považovány za veřejné podniky. Členské státy by navíc měly mít možnost ve svých vnitrostátních rámcích některá aktiva vyloučit ze způsobilosti pro zahrnutí do krycího portfolia. Aby investoři do krytých dluhopisů mohli lépe posuzovat rizika programů krytých dluhopisů, měly by členské státy rovněž stanovit pravidla pro diverzifikaci rizik ve vztahu ke stupni podrobnosti a podstatné koncentraci, počtu úvěrů nebo expozic v krycím portfoliu a počtu protistran. Členské státy by rovněž měly mít možnost určit přiměřený stupeň podrobnosti a podstatné koncentrace požadované jejich vnitrostátními právními předpisy.

- (17) Kryté dluhopisy mají zvláštní strukturální vlastnosti, jejichž cílem je zajistit trvalou ochranu investorů. Patří k nim požadavek, aby investoři do krytých dluhopisů měli možnost uspokojit pohledávku nejen u emitenta, ale také z aktiv v krycím portfoliu. Tyto strukturální požadavky související s produktem se liší od obezřetnostních požadavků použitelných pro úvěrovou instituci vydávající kryté dluhopisy. První z uvedených požadavků by se neměly zaměřovat na zajištění zdraví vydávající instituce z obezřetnostního hlediska, nýbrž na ochranu investorů stanovením zvláštních požadavků na samotný krytý dluhopis. Vedle zvláštního požadavku, aby byla používána vysoce kvalitní krycí aktiva, je také vhodné dále posílit ochranu investorů prostřednictvím úpravy obecných požadavků ohledně vlastností krycího portfolia. Tyto požadavky by měly zahrnovat zvláštní pravidla zaměřená na ochranu krycího portfolia, jako jsou pravidla pro oddělení krycích aktiv. Oddělení lze zajistit různými způsoby, například v rozvaze, prostřednictvím jednotky pro speciální účel nebo jinými prostředky. Účelem oddělení krycích aktiv je jejich právní umístění mimo dosah jiných věřitelů než vlastníků krytých dluhopisů.
- (18) Je třeba rovněž stanovit pravidla pro umístění kolaterálů, která zajistí dodržení práv investora. Je rovněž důležité, aby členské státy stanovily pravidla pro složení krycího portfolia. Dále by měly být v této směrnici stanoveny požadavky na krytí, aniž by bylo dotčeno právo členských států povolit jiné prostředky pro snížení například s ohledem na měnové riziko a úrokové riziko. Měl by být vymezen také výpočet krytí a podmínky, za nichž lze do krycího portfolia zařadit derivátové smlouvy, aby bylo zajištěno, že se na krycí portfolia budou v celé Unii vztahovat společné vysoké standardy kvality. Ve vztahu k jistíně je třeba při výpočtu krytí uplatňovat zásadu nominální hodnoty. Členské státy by měly mít možnost použít jinou metodu výpočtu než zásadu nominální hodnoty, pokud je tato metoda obezřetnější, tzn., nevede k vyššímu podílu krytí, jsou-li krycí aktiva použita jako číselník a závazky z krytých dluhopisů jako jmenovatel. Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby míra přezajištění krytých dluhopisů vydaných úvěrovými institucemi se sídlem v členském státě převyšovala požadavek na krytí stanovený v této směrnici.
- (19) Řada členských států již vyžaduje, aby monitor krycího portfolia plnil konkrétní úkoly týkající se kvality způsobilých aktiv a zajišťoval dodržování vnitrostátních požadavků na krytí. Za účelem harmonizace zacházení s krytými dluhopisy v celé Unii je proto důležité, aby byly jasně vymezeny úkoly a povinnosti monitora krycího portfolia, pokud vnitrostátní rámec vyžaduje jeho jmenování. Existenci monitora krycího portfolia nejsou příslušné vnitrostátní orgány zbaveny povinností týkajících se výkonu veřejného dohledu nad krytými dluhopisy, zejména pokud jde o dodržování požadavků stanovených ve vnitrostátních právních předpisech provádějících tuto směrnici.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 2006/111/ES ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků (Úř. věst. L 318, 17.11.2006, s. 17).

- (20) Článek 129 nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví řadu podmínek, které mají splnit kryté dluhopisy zajištěné sekuritizačními jednotkami. Jedna z nich se týká míry, do jaké lze tento druh krycích aktiv použít, a omezuje použití příslušných struktur na 10 % hodnoty nesplacených krytých dluhopisů. V souladu s nařízením (EU) č. 575/2013 mohou příslušné orgány od této podmínky upustit. Komise přezkoumala vhodnost tohoto upuštění a došla k závěru, že možnost používat jako krycí aktiva pro vydávání krytých dluhopisů sekuritizační nástroje nebo kryté dluhopisy by měla být povolena pouze v případě jiných krytých dluhopisů („seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny“) a měla by být povolena bez omezení vztaženého k hodnotě nesplacených krytých dluhopisů. V zájmu optimální úrovně transparentnosti by krycí portfolia pro externě vydané kryté dluhopisy neměla obsahovat interně vydané kryté dluhopisy od různých úvěrových institucí v rámci stejné skupiny. Protože navíc používání seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny znamená výjimku z omezení expozic úvěrových institucí stanovených v článku 129 nařízení (EU) č. 575/2013, měl by být stanoven požadavek, aby interně a externě vydané kryté dluhopisy splňovaly v okamžiku vydání stupeň úvěrové kvality 1, nebo v případě pozdější změny stupně úvěrové kvality a se souhlasem příslušných orgánů stupeň úvěrové kvality 2. Pokud interně nebo externě vydané kryté dluhopisy již tuto podmínku nesplňují, nejsou interně vydané kryté dluhopisy již způsobilými aktivy podle článku 129 nařízení (EU) č. 575/2013 a v důsledku toho se na externě vydané dluhopisy z příslušného krycího portfolia nevztahuje výjimka stanovená v čl. 129 odst. 1b uvedeného nařízení.

Interně vydané kryté dluhopisy, které již nesplňují příslušný stupeň úvěrové kvality, by měly být přesto způsobilými krycími aktivy pro účely této směrnice, jestliže splňují všechny požadavky této směrnice, a externě vydané kryté dluhopisy zajištěné těmito interně vydanými krytými dluhopisy nebo jinými aktivy splňujícími požadavky této směrnice by proto měly mít možnost používat označení „evropský krytý dluhopis“. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, zda povolí využívání těchto struktur. Z toho plyne, že pokud mají úvěrové instituce, které patří do skupiny umístěné v různých členských státech, tuto možnost účinně využívat, měly by všechny příslušné členské státy tuto možnost zavést ve svých příslušných vnitrostátních právních předpisech.

- (21) Pro malé úvěrové instituce je vydávání krytých dluhopisů obtížné, protože zavádění programů krytých dluhopisů je často spojeno s vysokými počátečními náklady. Na trzích s krytými dluhopisy je zvláště důležitá také likvidita, která je z velké části určována objemem nesplacených dluhopisů. S cílem umožnit vydávání krytých dluhopisů menšími úvěrovými institucemi je proto vhodné stanovit možnost společného financování dvěma nebo více úvěrovými institucemi. To by umožnilo seskupování krycích aktiv několika úvěrovými institucemi jako krycích aktiv pro kryté dluhopisy vydané jednou úvěrovou institucí a usnadnilo by to vydávání krytých dluhopisů v členských státech, kde v současnosti neexistuje rozvinutý trh s krytými dluhopisy. Požadavky na použití dohod o společném financování by měly zajišťovat, aby krycí aktiva prodaná vydávajícím úvěrovým institucím nebo na ně převedená, pokud členský stát takovou možnost povolil, prostřednictvím dohody o finančním zajištění podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ⁽¹²⁾ splňovala požadavky na způsobilost a oddělení krycích aktiv podle práva Unie.
- (22) Transparentnost krycího portfolia zajišťujícího krytý dluhopis je zásadní součástí tohoto druhu finančního nástroje, protože zvyšuje srovnatelnost a umožňuje investorům provést nezbytné hodnocení rizik. Právo Unie obsahuje pravidla pro sestavování, schvalování a šíření prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce cenných papírů nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu umístěném nebo provozovaném v členském státě. Vnitrostátní zákonodárci a účastníci trhu postupně vytvořili několik iniciativ doplňujících uvedené právo Unie ohledně informací, které mají být zpřístupňovány investorům do krytých dluhopisů. Je ovšem nezbytné stanovit v právu Unie, k jaké společné minimální míře informací by měli mít investoři před nákupem nebo při nákupu krytých dluhopisů přístup. Členské státy by měly mít možnost doplnit tyto minimální požadavky dalšími ustanoveními.

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

- (23) Klíčovým aspektem zajištění ochrany investorů do krytých dluhopisů je snížení rizika likvidity tohoto nástroje. To má zásadní význam pro zajištění včasného splacení závazků, které jsou s krytým dluhopisem spojeny. Proto je vhodné zavést rezervu v oblasti likvidity krycího portfolia za účelem řešení rizik nedostatku likvidity, jako jsou nesoulad splatností a úrokových sazeb, přerušení plateb, rizika směřování, platební závazky spojené s derivátovými smlouvami a další provozní závazky splatné v rámci programu krytých dluhopisů. Úvěrové instituce se mohou dostávat do situací, v nichž je obtížné splňovat požadavek na rezervu v oblasti likvidity krycího portfolia, například v době vysoké zátěže, kdy je rezerva použita ke krytí odtoků likvidity. Dodržování požadavku na rezervu v oblasti likvidity krycího portfolia by měly monitorovat příslušné orgány určené podle této směrnice, které by v případě nutnosti měly přijmout opatření k zajištění toho, aby úvěrová instituce požadavek na rezervu splnila. Rezerva v oblasti likvidity krycího portfolia se od obecných požadavků na likviditu uložených úvěrovým institucím v souladu s jinými právními akty Unie odlišuje tím, že tato rezerva přímo souvisí s krycím portfoliem a je určena ke snížení rizik likvidity specifických pro toto portfolio. Za účelem minimalizace regulační zátěže by členské státy měly mít možnost povolit vhodnou interakci s požadavky na likviditu, které jsou stanoveny jinými právními akty Unie a slouží jiným účelům než rezerva v oblasti likvidity krycího portfolia. Členské státy by proto měly mít možnost rozhodnout, že až do dne změny těchto právních aktů Unie se požadavek na rezervu v oblasti likvidity krycího portfolia použije pouze v případě, že úvěrové instituci není v době, na kterou se tyto jiné požadavky vztahují, právem Unie uložen žádný jiný požadavek na likviditu.

Tato rozhodnutí by neměla vést k tomu, aby se na úvěrové instituce vztahovala povinnost krýt tytéž odtoky likvidity ve stejném období různými likvidními aktivy. Možnost členských států rozhodnout, že se požadavek na rezervu v oblasti likvidity krycího portfolia nebude uplatňovat, by měla být znovu posouzena v souvislosti s budoucími změnami požadavků na likviditu, které se podle práva Unie vztahují na úvěrové instituce, včetně platného nařízení v přenesené pravomoci přijatého podle článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013. Rizika likvidity by mohla být řešena jinými prostředky než poskytováním likvidních aktiv, například vydáváním krytých dluhopisů se strukturami prodloužitelné splatnosti, u nichž je rozhodnou událostí nedostatek likvidity nebo vysoká zátěž. V takových případech by členské státy měly mít možnost povolit, aby výpočet rezervy v oblasti likvidity vycházel z konečného data splatnosti krytého dluhopisu s přihlédnutím k možnosti prodloužení splatnosti, kdy je rozhodnou událostí riziko spojené s likviditou. Členské státy by dále měly mít možnost povolit, aby se požadavky na likviditu krycího portfolia nevztahovaly na kryté dluhopisy, pro něž platí požadavky na párovací financování, pokud příchozí platby jsou podle smlouvy splatné před odchovými platbami a jsou v mezidobí součástí vysoce likvidních aktiv.

- (24) V řadě členských států byly vytvořeny inovativní struktury pro profily splatnosti s cílem řešit možná rizika likvidity, včetně nesouladu splatností. Tyto struktury zahrnují možnost prodloužit plánovanou splatnost krytého dluhopisu o určitou dobu nebo povolit, aby peněžní toky z krycích aktiv směřovaly přímo k investorům do krytých dluhopisů. V zájmu harmonizace struktur prodloužitelné splatnosti v celé Unii je důležité stanovit podmínky, za kterých mohou členské státy tyto struktury povolit, aby bylo zajištěno, že nebudou příliš složité a nebudou investory vystavovat zvýšeným rizikům. Důležitou součástí těchto podmínek je zajistit, aby úvěrová instituce nemohla prodloužovat splatnost libovolně. Splatnost by měla být prodloužena pouze tehdy, nastane-li objektivní a jednoznačně vymezená rozhodná událost stanovená vnitrostátním právem, nebo se očekává, že nastane v blízké budoucnosti. Tato rozhodná událost by měla být stanovena tak, aby nemohlo dojít k úpadku, například tím, že bude řešit nedostatek likvidity či selhání nebo narušení trhu. Tím se rovněž usnadní řádná likvidace úvěrových institucí vydávajících kryté dluhopisy, protože bude možné prodloužit splatnost v případě platební neschopnosti nebo řešení krize, a zamezit tak rozprodeji aktiv pod cenou.
- (25) Existence rámce zvláštního veřejného dohledu je prvkem, který kryté dluhopisy definuje podle čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES. Uvedená směrnice však nestanoví povahu a obsah tohoto dohledu ani orgány, které by měly být odpovědné za jeho výkon. Proto má zásadní význam, aby byly harmonizovány podstatné prvky tohoto veřejného dohledu nad krytými dluhopisy a aby byly jasně stanoveny úkoly a povinnosti příslušných vnitrostátních orgánů, které jej vykonávají.
- (26) Jelikož se veřejný dohled nad krytými dluhopisy liší od dohledu nad úvěrovými institucemi v Unii, měly by mít členské státy možnost určit pro výkon veřejného dohledu nad krytými dluhopisy jiné příslušné vnitrostátní orgány, než které vykonávají obecný dohled nad úvěrovou institucí. Aby však bylo zajištěno jednotné uplatňování veřejného dohledu nad krytými dluhopisy v celé Unii, je nezbytné vyžadovat, aby příslušné orgány vykonávající veřejný dohled nad krytými dluhopisy spolupracovaly s příslušnými orgány vykonávajícími obecný dohled nad úvěrovými institucemi, jakož i tam, kde je to relevantní, s orgánem příslušným k řešení krize.

- (27) Veřejný dohled nad krytými dluhopisy by měl zahrnovat udělování povolení úvěrovým institucím k vydávání krytých dluhopisů. Jelikož by vydávání krytých dluhopisů mělo být povoleno pouze úvěrovým institucím, mělo by být uvedené povolení udělováno pouze držitelům povolení působit jako úvěrová instituce. Zatímco v členských státech účastnících se jednotného mechanismu dohledu je udělování povolení úvěrovým institucím v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EU) č. 1024/2013⁽¹³⁾ úkolem Evropské centrální banky, pravomoc udělovat povolení k vydávání krytých dluhopisů a vykonávat veřejný dohled nad krytými dluhopisy by měly mít pouze orgány určené podle této směrnice. Tato směrnice by proto rovněž měla stanovit podmínky, za kterých mohou úvěrové instituce povolené podle práva Unie získat povolení k výkonu činnosti vydávání krytých dluhopisů.
- (28) Rozsah povolení by se měl odvíjet od programu krytých dluhopisů. Tento program by měl podléhat dohledu podle této směrnice. Úvěrová instituce může mít více než jeden program krytých dluhopisů. V takovém případě by mělo být požadováno zvláštní povolení pro každý z programů. Program krytých dluhopisů může zahrnovat jedno nebo více krycích portfolií. Více krycích portfolií nebo různé emise (různá mezinárodní identifikační čísla cenného papíru (ISIN)) v rámci stejného programu krytých dluhopisů nemusí být příznakem existence více samostatných programů krytých dluhopisů.
- (29) Po nabytí účinnosti vnitrostátních právních předpisů, jimiž bude provedena tato směrnice, nebude od současných programů krytých dluhopisů vyžadováno získání nového povolení. Pokud jde o kryté dluhopisy vydané v rámci současných programů krytých dluhopisů po dni použitelnosti vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici, měly by však úvěrové instituce splňovat veškeré požadavky stanovené touto směrnicí. Dohled nad dodržováním těchto požadavků by měly vykonávat příslušné orgány určené podle této směrnice v rámci veřejného dohledu nad krytými dluhopisy. Členské státy by mohly vydávat pokyny podle vnitrostátního práva ohledně postupů pro posuzování dodržování požadavků ode dne, kdy mají začít uplatňovat vnitrostátní právní předpisy, jimiž se provádí tato směrnice. Příslušné orgány by měly být oprávněny provést hodnocení programu krytých dluhopisů s cílem posoudit, zda je nutné udělení povolení změnit. Důvodem ke změně mohou být podstatné změny podnikatelského záměru úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy, například v důsledku změny vnitrostátního rámce pro kryté dluhopisy nebo na základě rozhodnutí učiněných touto úvěrovou institucí. Tyto změny jsou považovány za podstatné, vyžadují-li opětovné posouzení podmínek, za nichž bylo uděleno povolení vydávat kryté dluhopisy.
- (30) Pokud členský stát stanoví jmenování zvláštního správce, měl by mít možnost stanovit pravidla pro jeho pravomoci a operační požadavky na něj kladené. Tato pravidla by mohla vyloučit, aby zvláštní správce přijímal vklady nebo jiné splatné prostředky od spotřebitelů a drobných investorů, avšak měla by povolit přijímání vkladů a jiných splatných prostředků pouze od profesionálních investorů.
- (31) Aby bylo zabezpečeno dodržování povinností uložených úvěrovým institucím vydávajícím kryté dluhopisy a obdobné zacházení a dodržování předpisů v celé Unii, měly by mít členské státy povinnost stanovit účinné, přiměřené a odrazující správní sankce a jiná správní opatření. Členské státy by rovněž měly mít možnost stanovit trestní sankce místo správních sankcí. Pokud se členský stát rozhodne pro trestní sankce, měl by příslušná trestněprávní ustanovení oznámit Komisi.
- (32) Správní sankce a jiná správní opatření stanovené členskými státy by měly splňovat určité základní požadavky, pokud jde o subjekty, jimž jsou tyto sankce nebo opatření určeny, o kritéria, která mají být zohledněna při jejich uplatňování, o povinnosti příslušných orgánů vykonávajících veřejný dohled nad krytými dluhopisy v oblasti zveřejňování, o pravomoc ukládat sankce a o výši správních peněžitých sankcí, které mohou být uloženy. Před přijetím rozhodnutí o uložení správní sankce nebo jiného správního opatření by měl dotčený subjekt vždy dostat příležitost být slyšen. Členské státy by však měly mít možnost stanovit výjimky z práva být vyslechnut ve vztahu k jiným správním opatřením, než jsou správní sankce. Tyto výjimky by měly být omezeny na případy bezprostředního ohrožení, kdy je nutné učinit bezodkladné kroky, aby se předešlo významným ztrátám způsobeným třetím osobám, jako jsou investoři do krytých dluhopisů, nebo aby se předešlo závažnému narušení finančního systému nebo se toto narušení napravilo. V těchto případech by dotčené subjekty měly mít možnost se vyjádřit po přijetí daného opatření.

⁽¹³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (33) Členské státy by měly mít povinnost zajistit, aby příslušné orgány vykonávající veřejný dohled nad krytými dluhopisy při určování typu správních sankcí nebo jiných správních opatření a výše těchto sankcí zohledňovaly všechny důležité okolnosti, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování správních sankcí nebo jiných správních opatření v Unii. Členské státy by mohly správní opatření stanovit v souvislosti s prodloužováním splatnosti v rámci struktur prodloužitelné splatnosti. Pokud členské státy taková opatření stanoví, mohly by umožnit příslušným orgánům zneplatnit prodloužení splatnosti a mohou pro toto zneplatnění stanovit určité podmínky s cílem zamezit situacím, kdy úvěrová instituce prodlužuje splatnost, aniž by objektivně nastala rozhodná událost podle vnitrostátního práva, nebo s cílem zajistit finanční stabilitu a ochranu investorů.
- (34) Za účelem odhalování možných porušení požadavků týkajících se vydávání krytých dluhopisů a jejich uvádění na trh by příslušné orgány vykonávající veřejný dohled nad krytými dluhopisy měly mít nezbytné vyšetřovací pravomoci a účinné mechanismy na podporu ohlašování potenciálních či skutečných porušení. Těmito mechanismy by neměla být dotčena práva na obhajobu žádné osoby nebo subjektu, na které má uplatnění těchto pravomocí a mechanismů nepříznivý dopad.
- (35) Příslušné orgány vykonávající veřejný dohled nad krytými dluhopisy by měly mít také pravomoc ukládat správní sankce a přijímat jiná správní opatření, aby byla zajištěna co nejširší možnost reagovat na porušení právních předpisů a aby se zamezilo dalšímu porušování, bez ohledu na to, zda se tato opatření považují podle vnitrostátního práva za správní sankci nebo za jiné správní opatření. Členské státy by vedle sankcí stanovených v této směrnici měly mít možnost stanovit další sankce.
- (36) Stávající vnitrostátní právní předpisy o krytých dluhopisech se vyznačují tím, že stanoví podrobnou regulaci na vnitrostátní úrovni a dohled nad emisemi a programy krytých dluhopisů s cílem zajistit, aby byla vždy dodržována práva investorů do krytých dluhopisů. Uvedený dohled zahrnuje trvalé sledování vlastností programu, požadavků na krytí a kvality krycího portfolia. Dostatečná úroveň informací pro investory o regulačním rámci upravujícím vydávání krytých dluhopisů je zásadním prvkem ochrany investorů. Proto je vhodné zajistit, aby příslušné orgány pravidelně zveřejňovaly informace o vnitrostátních právních předpisech provádějících tuto směrnici a o způsobu, jakým vykonávají veřejný dohled nad krytými dluhopisy.
- (37) V současnosti jsou kryté dluhopisy v Unii uváděny na trh s vnitrostátními označeními, z nichž některá jsou dobře zavedená, zatímco jiná nikoliv. Proto se jeví jako vhodné povolit úvěrovým institucím, které v Unii vydávají kryté dluhopisy, používat při prodeji krytých dluhopisů investorům z Unie i třetích zemí zvláštní označení „evropský krytý dluhopis“ za podmínky, že tyto kryté dluhopisy splňují požadavky stanovené touto směrnicí. Pokud takové kryté dluhopisy splňují i další požadavky stanovené v článku 129 nařízení (EU) č. 575/2013, měly by mít úvěrové instituce povoleno používat označení „evropský krytý dluhopis (prémiový)“. Toto označení, poukazující na zvláště vysokou a dobře srozumitelnou kvalitu, by mohlo být atraktivní i v členských státech, kde existují dobře zavedená vnitrostátní označení. Cílem označení „evropský krytý dluhopis“ a „evropský krytý dluhopis (prémiový)“ je usnadňovat investorům posuzování kvality krytých dluhopisů, a zvyšovat tak atraktivnost těchto dluhopisů jako investičního nástroje jak v Unii, tak mimo ni. Používání těchto dvou označení by však mělo být nepovinné a členské státy by měly mít možnost ponechat si souběžně s těmito dvěma označeními vlastní vnitrostátní označení a rámce pro označování.
- (38) S cílem posoudit uplatňování této směrnice by Komise měla v úzké spolupráci s orgánem EBA sledovat vývoj krytých dluhopisů v Unii a podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu o úrovni ochrany investorů a vývoji trhů s krytými dluhopisy. Tato zpráva by se měla zaměřit také na vývoj v oblasti aktiv sloužících jako kolaterál pro emise krytých dluhopisů. Jelikož se struktury prodloužitelné splatnosti používají stále širěji, měla by Komise podat Evropskému parlamentu a Radě také zprávu o fungování krytých dluhopisů s prodloužitelnou splatností a o rizicích a výhodách jejich vydávání.

- (39) Tržní i jiné subjekty navrhnou, aby byla zavedena nová kategorie finančních nástrojů, která by bankám poskytovala další nástroj k financování reálné ekonomiky; tyto nástroje by se nazývaly „evropské zajištěné cenné papíry“ a byly by kryty aktivy, která jsou rizikovější než veřejné expozice a hypotéky a nejsou způsobilými krycími aktivy podle této směrnice. Komise konzultovala dne 3. října 2017 s orgánem EBA rozsah, v němž by mohly evropské zajištěné cenné papíry používat osvědčené postupy stanovené orgánem EBA pro tradiční kryté dluhopisy, vhodné ošetření rizika evropských zajištěných cenných papírů a jejich případný vliv na míru zatížení rozvahy bank. V reakci na to vydal EBA dne 24. července 2018 zprávu. Současně s touto zprávou zveřejnila Komise dne 12. října 2018 studii. Studie Komise i zpráva orgánu EBA dospěly k závěru, že je zapotřebí provést další posouzení, například otázky regulatorního zacházení. Komise by proto měla pokračovat v posuzování toho, zda by byl vhodný legislativní rámec pro evropské zajištěné cenné papíry, a předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o svých závěrech, případně spolu s legislativním návrhem.
- (40) V současnosti neexistuje režim rovnocennosti pro uznávání krytých dluhopisů vydaných úvěrovými institucemi v třetích zemích ze strany Unie; pouze v omezitelné oblasti se za určitých podmínek některým dluhopisům z třetích zemí přiznává preferenční zacházení ohledně likvidity. Komise by proto měla v úzké spolupráci s orgánem EBA posoudit potřebnost a význam zavedení režimu rovnocennosti pro emitenty krytých dluhopisů a investory do krytých dluhopisů z třetích zemí. Nejpozději dva roky ode dne, od kterého mají členské státy používat vnitrostátní právní předpisy provádějící tuto směrnici, by o tom měla Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu, případně spolu s legislativním návrhem.
- (41) Kryté dluhopisy se vyznačují tím, že mají plánovanou splatnost v délce několika let. Proto je nezbytné do této směrnice zařadit přechodná opatření zajišťující, aby jí nebyly dotčeny kryté dluhopisy vydané před 8. červencem 2022. Kryté dluhopisy vydané před tímto dnem by měly proto být trvale v souladu s požadavky stanovenými v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES a měly by být osvobozeny od většiny nových požadavků stanovených touto směrnicí. Tyto kryté dluhopisy by mělo být i nadále možné označovat jako kryté dluhopisy, pokud jejich soulad s čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES ve znění platném v okamžiku jejich vydání a jejich soulad s těmi požadavky této směrnice, které se na ně vztahují, podléhá dohledu vykonávanému příslušnými orgány určenými podle této směrnice. Tento dohled by se neměl týkat požadavků této směrnice, od nichž jsou tyto kryté dluhopisy osvobozeny. V některých členských státech jsou mezinárodní identifikační čísla cenného papíru (ISIN) otevřena po delší dobu, a umožňují tak vydávat průběžně kryté dluhopisy pod tímto identifikačním číslem za účelem zvyšování objemu (jmenovité hodnoty) tohoto krytého dluhopisu (navyšované emise). Přechodná opatření by se měla vztahovat na navyšované emise krytých dluhopisů s ISIN přiděleným před 8. červencem 2022, ovšem s několika výjimkami.
- (42) V důsledku stanovení jednotného rámce pro kryté dluhopisy by měl být změněn popis krytých dluhopisů uvedený v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES. Směrnice 2014/59/EU definuje kryté dluhopisy odkazem na čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES. Jelikož by tato definice měla být změněna, měla by být změněna také směrnice 2014/59/EU. Aby navíc nebyly ovlivněny kryté dluhopisy vydané v souladu s čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES před 8. červencem 2022, měly by být tyto kryté dluhopisy až do své splatnosti nadále označovány jako kryté dluhopisy. Směrnice 2009/65/ES a 2014/59/EU by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (43) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽¹⁴⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých k provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými ustanoveními směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých k provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (44) Jelikož cílů této směrnice, totiž vytvoření společného rámce pro kryté dluhopisy a zajištění, aby strukturální vlastnosti krytých dluhopisů v celé Unii odpovídaly nižšímu rizikovému profilu opodstatňujícímu preferenční zacházení Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale vzhledem k potřebě dále rozvíjet trh

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

s krytými dluhopisy a podpořit přeshraniční investice v Unii jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

- (45) Evropská centrální banka byla konzultována a dne 22. srpna 2018 vydala své stanovisko.
- (46) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁵⁾ a dne 12. října 2018 vydal své stanovisko.
- (47) Úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy zpracovávají značné množství osobních údajů. Toto zpracování osobních údajů by mělo být vždy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁶⁾. Rovněž zpracování osobních údajů, které provádí EBA, když podle této směrnice vede centrální databázi správních sankcí a jiných správních opatření, které mu oznámily příslušné vnitrostátní orgány, by mělo být prováděno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹⁷⁾,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro ochranu investorů, která se týkají:

- 1) požadavků na vydávání krytých dluhopisů;
- 2) strukturálních vlastností krytých dluhopisů;
- 3) veřejného dohledu nad krytými dluhopisy;
- 4) požadavků na zveřejňování informací v souvislosti s krytými dluhopisy.

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na kryté dluhopisy vydané úvěrovými institucemi usazenými v Unii.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „krytým dluhopisem“ dluhový závazek vydaný úvěrovou institucí v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádějí mandatorní požadavky této směrnice, a zajištěný krycími aktivy, vůči kterým mají investoři do krytých dluhopisů právo přímého postihu jakožto přednostní věřitelé;

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- 2) „programem krytých dluhopisů“ strukturální vlastnosti emise krytých dluhopisů stanovené zákonem a smlouvou v souladu s povolením uděleným úvěrové instituci vydávající kryté dluhopisy;
- 3) „krycím portfoliem“ jasně definovaný soubor aktiv, která zajišťují platební závazky spojené s krytými dluhopisy a která jsou oddělena od ostatních aktiv držených úvěrovou institucí vydávající kryté dluhopisy;
- 4) „krycími aktivy“ aktiva obsažená v krycím portfoliu;
- 5) „kolaterálem“ fyzická aktiva a aktiva ve formě expozic zajišťující krycí aktiva;
- 6) „oddělením“ činnosti úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy, jež spočívají v identifikaci krycích aktiv a v jejich právním umístění mimo dosah věřitelů jiných než investorů do krytých dluhopisů a protistran derivátových smluv;
- 7) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 8) „specializovanou hypoteční úvěrovou institucí“ úvěrová instituce, která financuje úvěry výhradně nebo převážně vydáváním krytých dluhopisů, má ze zákona povoleno poskytovat pouze hypoteční úvěry a úvěry veřejnému sektoru a nesmí přijímat vklady, ale přijímá od veřejnosti jiné splatné prostředky;
- 9) „automatickým zesplatněním“ situace, kdy se krytý dluhopis automaticky stává okamžitě splatným v případě platební neschopnosti nebo řešení krize emitenta a v souvislosti s ním mají investoři do krytého dluhopisu vymahatelný nárok na splacení dříve než k původnímu datu splatnosti;
- 10) „tržní hodnotou“ v případě nemovitostí tržní hodnota ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 76 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 11) „zástavní hodnotou nemovitosti“ zástavní hodnota nemovitosti ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 74 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 12) „primárními aktivy“ hlavní krycí aktiva, která určují povahu krycího portfolia;
- 13) „náhradními aktivy“ krycí aktiva jiná než primární aktiva, která přispívají ke splnění požadavků na krytí;
- 14) „přezajištěním“ celková zákonná, smluvní nebo dobrovolná úroveň kolaterálu překračující požadavky na krytí stanovené v článku 15;
- 15) „požadavky na párovací financování“ pravidla vyžadující, aby peněžní toky mezi závazky a aktivy, které se stávají splatnými, byly párovány tak, že bude smluvně zajištěno, aby platby od dlužníků a protistran derivátových smluv byly splatné před provedením plateb investorům do krytých dluhopisů a protistranám derivátových smluv, aby obdržené částky měly přinejmenším stejnou hodnotu jako platby investorům do krytých dluhopisů a protistranám derivátových smluv a aby částky obdržené od dlužníků a protistran derivátových smluv byly obsaženy v krycím portfoliu v souladu s čl. 16 odst. 3 až do doby splatnosti plateb investorům do krytých dluhopisů a protistranám derivátových smluv;
- 16) „čistým odtokem likvidity“ všechny odtoky plateb splatné v jeden den, včetně plateb jistiny a úroků a plateb podle derivátových smluv programu krytých dluhopisů, po odečtení všech přítoků plateb splatných ve stejný den a souvisejících s aktivy v krycím portfoliu;
- 17) „strukturou prodloužitelné splatnosti“ mechanismus umožňující prodloužit plánovanou splatnost krytých dluhopisů o předem stanovenou dobu v případě, že nastane určitá rozhodná událost;
- 18) „veřejným dohledem nad krytými dluhopisy“ dohled nad programy krytých dluhopisů, který zajišťuje dodržování a prosazování požadavků, jež se na vydávání krytých dluhopisů vztahují;
- 19) „zvláštním správcem“ osoba nebo subjekt jmenované k tomu, aby spravovaly program krytých dluhopisů v případě platební neschopnosti úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy v rámci tohoto programu, nebo pokud je podle čl. 32 odst. 1 směrnice 2014/59/EU zjištěno, že tato úvěrová instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, nebo ve výjimečných případech pokud příslušný orgán určí, že je vážně ohroženo řádné fungování této úvěrové instituce;
- 20) „řešením krize“ řešení krize ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 1 směrnice 2014/59/EU;

- 21) „skupinou“ skupina ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 138 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 22) „veřejným podnikem“ veřejný podnik ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice Komise 2006/111/ES.

HLAVA II

STRUKTURÁLNÍ VLASTNOSTI KRYTÝCH DLUHOPISŮ

KAPITOLA 1

Dvojí postih a odolnost vůči úpadku

Článek 4

Dvojí postih

1. Členské státy stanoví pravidla opravňující investory do krytých dluhopisů a protistrany derivátových smluv splňujících požadavky článku 11 k uplatnění těchto pohledávek:
 - a) pohledávka za úvěrovou institucí vydávající kryté dluhopisy;
 - b) v případě platební neschopnosti nebo řešení krize úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy přednostní pohledávka vůči jistině a veškerým naběhlým a budoucím úrokům z krycích aktiv;
 - c) v případě, že se úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy dostane do platební neschopnosti a přednostní pohledávku uvedenou v písmeni b) nelze v plné výši uspokojit, pohledávka za majetkovou podstatou této úvěrové instituce, která je rovnocenná pohledávkám běžných nezajištěných věřitelů této úvěrové instituce určených podle vnitrostátních právních předpisů upravujících pořadí v běžném insolvenčním řízení.
2. Pohledávky uvedené v odstavci 1 jsou omezeny celkovou výší platebních závazků spojených s krytými dluhopisy.
3. Pro účely odst. 1 písm. c) tohoto článku mohou členské státy pro případ platební neschopnosti specializované hypoteční úvěrové instituce stanovit pravidla přiznávající investorům do krytých dluhopisů a protistranám derivátových smluv splňujících požadavky článku 11 pohledávku, která je přednostní vzhledem k pohledávkám běžných nezajištěných věřitelů této specializované hypoteční úvěrové instituce určených podle vnitrostátních právních předpisů upravujících pořadí věřitelů v běžném insolvenčním řízení, ale podřízená vzhledem ke všem ostatním přednostním věřitelům.

Článek 5

Odolnost krytých dluhopisů vůči úpadku

Členské státy zajistí, aby se na platební závazky spojené s krytými dluhopisy nevztahovalo automatické zesplatnění v případě platební neschopnosti nebo řešení krize úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy.

KAPITOLA 2

Krycí portfolio a krytí

Oddíl I

Způsobilá aktiva

Článek 6

Způsobilá krycí aktiva

1. Členské státy vyžadují, aby byly kryté dluhopisy trvale zajištěny:
 - a) aktivy, která jsou způsobilá podle čl. 129 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, za předpokladu, že úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy splňuje požadavky čl. 129 odst. 1a až 3 uvedeného nařízení;
 - b) vysoce kvalitními krycími aktivy, která zajišťují, že úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy má platební nárok uvedený v odstavci 2, a která jsou zajištěna kolaterálem uvedeným v odstavci 3; nebo
 - c) aktivy v podobě úvěrů veřejným podnikům nebo úvěrů zaručených veřejnými podniky, s výhradou odstavce 4 tohoto článku.
 2. Platební nárok uvedený v odst. 1 písm. b) musí splňovat tyto právní požadavky:
 - a) aktiva představují nárok na výplatu peněžitých částek, který má kdykoli určitelnou minimální hodnotu, je právně platný a vymahatelný, nepodléhá jiným podmínkám než podmínce, že je splatný v budoucnosti, a je zajištěn hypotékou, zatížením, zástavním právem nebo jinou zárukou;
 - b) hypotéka, zatížení, zástavní právo nebo jiná záruka zajišťující platební nárok jsou vymahatelné;
 - c) byly splněny všechny právní požadavky pro zřízení hypotéky, zatížení, zástavního práva nebo záruky zajišťující platební nárok;
 - d) hypotéka, zatížení, zástavní právo nebo záruka zajišťující platební nárok umožňují úvěrové instituci vydávající kryté dluhopisy získat hodnotu nároku zpět bez zbytečného odkladu.
- Členské státy vyžadují, aby úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy posoudily vymahatelnost platebních nároků a realizovatelnost kolaterálu před jejich zařazením do krycího portfolia.
3. Kolaterál uvedený v odst. 1 písm. b) musí splňovat jeden z následujících požadavků:
 - a) u fyzických kolaterálů existují standardy pro oceňování, které jsou široce přijímány odbornou veřejností a jsou vhodné k uplatnění na daný fyzický kolaterál, a existuje rovněž veřejný rejstřík obsahující záznamy o vlastnictví těchto kolaterálů a pohledávkách vůči nim, nebo
 - b) u aktiv v podobě expozice se vychází z toho, že bezpečnost a spolehlivost protistrany expozice je zaručena tím, že má pravomoc vybírat poplatky nebo její provozní zdraví a platební schopnost podléhají soustavnému veřejnému dohledu.

Fyzický kolaterál uvedený v prvním pododstavci písm. a) přispívá ke krytí závazků spojených s krytým dluhopisem až do výše hodnoty zástavních práv kombinovaných s prioritními zástavními právy nebo do výše 70 % hodnoty tohoto fyzického kolaterálu, podle toho, která z částek je nižší. Fyzické kolaterály uvedené v prvním pododstavci písm. a), které zajišťují aktiva uvedená v odst. 1 písm. a), nemusí splňovat limit 70 % ani limity uvedené v čl. 129 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

Pokud pro účely prvního pododstavce písm. a) neexistuje veřejný rejstřík pro určitý fyzický kolaterál, mohou členské státy stanovit jinou formu osvědčení vlastnictví dotyčného fyzického kolaterálu a pohledávek vůči němu, zajišťuje-li tato forma osvědčení srovnatelnou ochranu jako veřejný rejstřík v tom smyslu, že v souladu s právem daného členského státu poskytuje třetím zúčastněným stranám přístup k informacím týkajícím se identifikace zatíženého fyzického kolaterálu, zjištění jejich vlastníka, dokumentace a identifikace zatížení a vymahatelnosti zástavního práva.

4. Pro účely odst. 1 písm. c) musí mít kryté dluhopisy, které jsou jako primárními aktivy zajištěny úvěry veřejným podnikům nebo úvěry zaručenými veřejnými podniky, nejméně desetiprocentní míru přezajištění a uvedené veřejné podniky musí splňovat všechny tyto podmínky:

- a) poskytují základní veřejné služby na základě licence, koncese nebo jiné formy pověření uděleného veřejným orgánem;
- b) podléhají veřejnému dohledu;
- c) mají dostatečné pravomoci k vytváření příjmů díky tomu, že:
 - i) mají přiměřenou flexibilitu při výběru a zvyšování poplatků za poskytované služby, aby byly schopny zajistit své finanční zdraví a platební schopnost;
 - ii) mají zákonný nárok na dostatečné příspěvky k zajištění svého finančního zdraví a platební schopnosti výměnou za poskytování základních veřejných služeb, nebo
 - iii) uzavřely smlouvu o převodu zisků a ztrát s orgánem veřejné moci.

5. Členské státy stanoví pravidla pro metodiku a proces oceňování fyzických kolaterálů, které zajišťují aktiva uvedená v odst. 1 písm. a) a b). Tato pravidla zajistí přinejmenším, aby:

- a) u každého fyzického kolaterálu existovalo v okamžiku zahrnutí krycího aktiva do krycího portfolia aktuální ocenění v tržní hodnotě nebo pod tržní hodnotou nebo v zástavní hodnotě nemovitosti;
- b) ocenění prováděl odhadce, který má potřebnou kvalifikaci, schopnosti a zkušenosti, a
- c) odhadce byl nezávislý na procesu rozhodování o úvěru, při posuzování hodnoty fyzického kolaterálu nebral v úvahu spekulativní prvky a hodnotu fyzického kolaterálu dokumentoval transparentně a jednoznačně.

6. Členské státy vyžadují, aby úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy měly zavedeny postupy ke kontrole toho, že jsou fyzické kolaterály, které zajišťují aktiva uvedená v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku, dostatečně pojištěny proti riziku poškození a že pohledávka z pojištění je oddělena v souladu s článkem 12.

7. Členské státy vyžadují, aby úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy dokumentovaly krycí aktiva uvedená v odst. 1 písm. a) a b) a soulad své úvěrové politiky s vnitrostátními právními předpisy provádějícími tento článek.

8. Členské státy stanoví pravidla zajišťující diverzifikaci rizik v krycím portfoliu ve vztahu ke stupni podrobnosti a podstatné koncentraci aktiv, která nejsou způsobilá podle odst. 1 písm. a).

Článek 7

Kolaterál umístěný mimo Unii

1. S výhradou odstavce 2 mohou členské státy povolit, aby úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy zařazovaly do krycího portfolia aktiva zajištěná kolaterálem umístěným mimo Unii.

2. Jestliže členské státy zahrnutí aktiv uvedených v odstavci 1 povolí, zajistí ochranu investorů tím, že budou požadovat, aby úvěrové instituce ověřovaly, že tento kolaterál splňuje všechny požadavky stanovené v článku 6. Členské státy zajistí,

aby tento kolaterál nabízel podobnou úroveň zabezpečení jako kolaterál umístěný v Unii, a zajistí, aby byla jeho realizace právně vymahatelná způsobem, který je svými účinky rovnocenný realizaci kolaterálu umístěného v Unii.

Článek 8

Seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny

Členské státy mohou stanovit pravidla týkající se použití seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny, podle nichž jsou kryté dluhopisy vydané úvěrovou institucí patřící do skupiny („interně vydané kryté dluhopisy“) používány jako krycí aktiva pro externí emisi krytých dluhopisů vydaných jinou úvěrovou institucí patřící do stejné skupiny („externě vydané kryté dluhopisy“). Tato pravidla zahrnují alespoň následující požadavky:

- a) interně vydané kryté dluhopisy jsou prodány úvěrové instituci vydávající externě vydané kryté dluhopisy;
- b) interně vydané kryté dluhopisy se použijí jako krycí aktiva v krycím portfoliu pro externě vydané kryté dluhopisy a jsou zaneseny do rozvahy úvěrové instituce vydávající externě vydané kryté dluhopisy;
- c) krycí portfolio pro externě vydané kryté dluhopisy obsahuje pouze interně vydané kryté dluhopisy vydané jedinou úvěrovou institucí v rámci skupiny;
- d) úvěrová instituce vydávající externě vydané kryté dluhopisy má v úmyslu prodat tyto dluhopisy investorům do krytých dluhopisů mimo skupinu;
- e) jak interně, tak externě vydané kryté dluhopisy splňují v okamžiku svého vydání podmínky pro stupeň úvěrové kvality 1 uvedený v části třetí hlavy II kapitole 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a jsou zajištěny způsobilými krycími aktivy uvedenými v článku 6 této směrnice;
- f) v případě přeshraničních seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny splňují krycí aktiva interně vydaných krytých dluhopisů požadavky v oblasti způsobilosti a krytí pro externě vydané kryté dluhopisy.

Pro účely prvního pododstavce písm. e) tohoto článku mohou příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 povolit, aby kryté dluhopisy, které splňují podmínky pro stupeň úvěrové kvality 2 v důsledku změny, která stupeň úvěrové kvality krytých dluhopisů snižuje, byly nadále součástí seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny, pokud tyto příslušné orgány dospějí k závěru, že změna stupně úvěrové kvality není zapříčiněna porušením požadavků pro povolení stanovených ve vnitrostátních právních předpisech, kterými se provádí čl. 19 odst. 2. Příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 o veškerých rozhodnutích podle tohoto pododstavce následně uvědomí orgán EBA.

Článek 9

Společné financování

1. Členské státy povolí, aby způsobilá krycí aktiva, která byla vytvořena úvěrovou institucí a která byla nakoupena úvěrovou institucí vydávající kryté dluhopisy, byla použita jako krycí aktiva pro emisi krytých dluhopisů.

Členské státy takové nákupy regulují, aby zajistily splnění požadavků stanovených v člancích 6 a 12.

2. Aniž je dotčen požadavek stanovený v odst. 1 prvním pododstavci, mohou členské státy povolit převody prostřednictvím dohody o finančním zajištění podle směrnice 2002/47/ES.

3. Aniž je dotčen požadavek stanovený v odst. 1 druhém pododstavci, mohou členské státy rovněž povolit, aby byla jako krycí aktiva použita aktiva vytvořená podnikem, jenž není úvěrovou institucí. Pokud členské státy tuto možnost využijí, musí vyžadovat, aby úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy buď posoudila standardy pro poskytování úvěrů podniku, který vytvořil krycí aktiva, nebo sama provedla důkladné posouzení bonity dlužníka.

Článek 10

Složení krycího portfolia

Členské státy zajistí ochranu investorů stanovením pravidel pro složení krycího portfolia. Tato pravidla v relevantních případech stanoví podmínky pro zahrnutí primárních aktiv, jež se od sebe liší z hlediska strukturálních vlastností, životnosti či rizikového profilu, úvěrovými institucemi vydávajícími kryté dluhopisy do krycího portfolia.

Článek 11

Derivátové smlouvy v krycím portfoliu

1. Členské státy zajistí ochranu investorů tím, že zařazení derivátových smluv do krycího portfolia povolí pouze v případě, že tyto derivátové smlouvy splňují alespoň tyto požadavky:
 - a) jsou do krycího portfolia zahrnuty výhradně pro účely zajištění proti riziku, v případě snížení zajištěného rizika se jejich objem upraví, a jakmile zajištěné riziko zanikne, jsou vyřazeny;
 - b) jsou dostatečně zdokumentovány;
 - c) jsou odděleny v souladu s článkem 12;
 - d) nemohou být ukončeny v případě platební neschopnosti nebo řešení krize úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy;
 - e) odpovídají pravidlům stanoveným v souladu s odstavcem 2.
2. Aby bylo zajištěno plnění požadavků uvedených v odstavci 1, stanoví členské státy pravidla pro derivátové smlouvy v krycím portfoliu. Tato pravidla stanoví:
 - a) kritéria způsobilosti protistran zajištění;
 - b) nezbytnou dokumentaci, kterou je nutné v souvislosti s derivátovými smlouvami poskytnout.

Článek 12

Oddělení krycích aktiv

1. Členské státy stanoví pravidla upravující oddělování krycích aktiv. Tato pravidla zahrnují alespoň následující požadavky:
 - a) úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy dokáže všechna krycí aktiva vždy identifikovat;
 - b) u všech krycích aktiv provede úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy právně závazné a vymahatelné oddělení;
 - c) všechna krycí aktiva jsou chráněna před veškerými nároky třetích stran a v případě platební neschopnosti nejsou žádná krycí aktiva součástí majetkové podstaty úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy, dokud není uspokojena přednostní pohledávka uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. b).

Pro účely prvního pododstavce zahrnují krycí aktiva veškerý kolaterál obdržený v souvislosti s pozicemi v derivátových smlouvách.

2. Oddělení krycích aktiv uvedené v odstavci 1 se použije i v případě platební neschopnosti nebo řešení krize úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy.

Článek 13

Monitor krycího portfolia

1. Členské státy mohou vyžadovat, aby úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy jmenovaly monitora krycího portfolia, který krycí portfolio průběžně sleduje s ohledem na požadavky uvedené v článcích 6 až 12 a článcích 14 až 17.

2. Pokud členské státy možnost stanovenou v odstavci 1 využijí, stanoví pravidla alespoň pro tyto aspekty:
- a) jmenování a odvolávání monitora krycího portfolia;
 - b) kritéria způsobilosti monitora krycího portfolia;
 - c) úloha a povinnosti monitora krycího portfolia, mimo jiné v případě platební neschopnosti nebo řešení krize úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy;
 - d) povinnost podávat zprávy příslušným orgánům určeným podle čl. 18 odst. 2;
 - e) právo na přístup k informacím nezbytným pro plnění povinností monitora krycího portfolia.

3. Pokud členské státy možnost stanovenou v odstavci 1 využijí, musí být monitor krycího portfolia oddělený od úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy a od auditora této úvěrové instituce a být na nich nezávislý.

Členské státy však mohou povolit monitora krycího portfolia, který není oddělený od úvěrové instituce (tzv. interního monitora krycího portfolia), jestliže:

- a) je interní monitor krycího portfolia nezávislý na procesu rozhodování úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy o úvěru;
 - b) členské státy zajistí, aniž je dotčen odst. 2 písm. a), aby interní monitor krycího portfolia nebyl zbaven své funkce bez předchozího souhlasu vedoucího orgánu úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy vydaného v rámci jeho kontrolní funkce, a
 - c) má interní monitor krycího portfolia v případě potřeby přímý přístup ke správnímu orgánu v rámci jeho kontrolní funkce.
4. Pokud členské státy využijí možnost stanovenou v odstavci 1, oznámí to orgánu EBA.

Článek 14

Informace pro investory

1. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy poskytovaly dostatečně podrobné informace o svých programech krytých dluhopisů, aby mohli investoři posoudit profil a rizika daného programu a postupovat s náležitou péčí.
2. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby informace byly investorům poskytovány alespoň jednou za čtvrtletí a aby zahrnovaly tyto minimální informace o portfoliu:
- a) hodnota krycího portfolia a nesplacených krytých dluhopisů;
 - b) seznam mezinárodních identifikačních čísel cenného papíru (ISIN) pro všechny emise krytých dluhopisů v rámci daného programu, kterým byly ISIN přiděleny;
 - c) zeměpisné rozdělení a druh krycích aktiv, velikost příslušných úvěrů a metoda ocenění;
 - d) údaje týkající se tržního rizika, včetně úrokového rizika a měnového rizika, a úvěrových a likviditních rizik;
 - e) struktura splatnosti krycích aktiv a krytých dluhopisů, včetně přehledu událostí rozhodných pro prodloužení splatnosti, je-li to relevantní;
 - f) úrovně požadovaného a dostupného krytí a zákonného, smluvního a dobrovolného přezajištění;
 - g) procentní podíl úvěrů, u nichž se má za to, že došlo k selhání podle článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013, a v každém případě pokud jsou úvěry více než 90 dnů po splatnosti.

Členské státy zajistí, aby pro externě vydané kryté dluhopisy v rámci seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny podle článku 8 byly investorům poskytovány informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce ke všem interně vydaným krytým dluhopisům skupiny, nebo odkaz na tyto informace. Členské státy zajistí, aby tyto informace byly investorům poskytovány alespoň v souhrnné podobě.

3. Členské státy zajistí ochranu investorů tím, že budou vyžadovat, aby úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy zveřejňovaly informace poskytované investorům podle odstavců 1 a 2 na svých internetových stránkách. Členské státy od těchto úvěrových institucí nepožadují, aby tyto informace zveřejňovaly v tištěné podobě.

Oddíl II

Požadavky na krytí a likviditu

Článek 15

Požadavky na krytí

1. Členské státy zajistí ochranu investorů tím, že budou vyžadovat, aby programy krytých dluhopisů trvale dodržovaly alespoň požadavky na krytí uvedené v odstavcích 2 až 8.
2. Všechny závazky spojené s krytými dluhopisy musí být kryty platebními nároky vztahujícími se ke krycím aktivům.
3. Závazky uvedené v odstavci 2 zahrnují:
 - a) povinnosti splácet jistinu u nesplacených krytých dluhopisů;
 - b) povinnosti splácet úrok u nesplacených krytých dluhopisů;
 - c) platební závazky spojené s derivátovými smlouvami drženými v souladu s článkem 11 a
 - d) předpokládané náklady na vedení a správu spojené s uzavřením programu krytých dluhopisů .

Pro účely prvního pododstavce písm. d) mohou členské státy povolit paušální výpočet.

4. Za krycí aktiva přispívající ke splnění požadavku na krytí se považují:
 - a) primární aktiva;
 - b) náhradní aktiva;
 - c) likvidní aktiva držená v souladu s článkem 16 a
 - d) platební nároky spojené s derivátovými smlouvami drženými v souladu s článkem 11.

Nezajištěné pohledávky, u nichž se v souladu s článkem 178 nařízení (EU) č. 575/2013 má za to, že došlo k selhání, nejsou součástí krytí.

5. Pro účely odst. 3 prvního pododstavce písm. c) a odst. 4 prvního pododstavce písm. d) stanoví členské státy pravidla pro oceňování derivátových smluv.

6. Výpočet požadovaného krytí zajistí, aby celková jistina u všech krycích aktiv byla nejméně rovna celkové jistině u nesplacených krytých dluhopisů („zásada nominální hodnoty“).

Členské státy mohou povolit jiné zásady pro výpočet za předpokladu, že nepovedou k vyšší míře krytí, než jaká se vypočítá podle zásady nominální hodnoty.

Členské státy stanoví pravidla pro výpočet nákladových úroků u nesplacených krytých dluhopisů nebo výnosových úroků u krycích aktiv, která odrážejí zásady řádné obezřetnosti v souladu s platnými účetními standardy.

7. Odchylně od odst. 6 prvního pododstavce mohou členské státy způsobem, který odráží zásady řádné obezřetnosti, a v souladu s platnými účetními standardy povolit, aby byly budoucí výnosové úroky u krycích aktiv po odečtení budoucích nákladových úroků u odpovídajících krytých dluhopisů zohledněny za účelem vyrovnání případného nedostatečného krytí závazku platby jistiny spojeného s krytým dluhopisem, pokud existuje úzká spojitost, jak ji vymezuje příslušné nařízení v přenesené pravomoci přijaté podle čl. 33 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) platby přijaté v průběhu životního cyklu krycího aktiva a nezbytné ke krytí platebního závazku spojeného s odpovídajícím krytým dluhopisem jsou odděleny v souladu s článkem 12 nebo zahrnuty do krycího portfolia ve formě krycích aktiv uvedených v článku 6 až do doby své splatnosti a
 - b) předčasné splacení krycího aktiva je možné pouze při uplatnění možnosti dodání, jak ji vymezuje nařízení v přenesené pravomoci přijaté podle čl. 33 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo, v případě krytých dluhopisů vypověditelných ve jmenovité hodnotě úvěrovou institucí vydávající kryté dluhopisy, tak, že dlužník krycího aktiva zaplatí alespoň jmenovitou hodnotu vypovězeného krytého dluhopisu.
8. Členské státy zajistí, aby výpočty krycích aktiv a závazků vycházely ze stejné metodiky. Členské státy mohou povolit, aby se postupy pro výpočet krycích aktiv a postupy pro výpočet závazků lišily, za předpokladu, že použití těchto odlišných postupů nepovede k vyšší míře krytí, než jaká se vypočte použitím stejného postupu pro výpočet krycích aktiv a výpočet závazků.

Článek 16

Požadavek na rezervu v oblasti likvidity krycího portfolia

1. Členské státy zajistí ochranu investorů tím, že budou vyžadovat, aby krycí portfolio trvale obsahovalo rezervu v oblasti likvidity složenou z likvidních aktiv, která jsou k dispozici pro krytí čistého odtoku likvidity programu krytých dluhopisů.
2. Rezerva v oblasti likvidity krycího portfolia kryje maximální kumulativní čistý odtok likvidity po dobu následujících 180 dnů.
3. Členské státy zajistí, aby se rezerva v oblasti likvidity krycího portfolia uvedená v odstavci 1 tohoto článku skládala z těchto druhů aktiv, oddělených v souladu s článkem 12 této směrnice:
 - a) aktiva úrovně 1, úrovně 2A nebo úrovně 2B podle příslušného nařízení v přenesené pravomoci přijatého podle článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013, která jsou oceněna v souladu s uvedeným nařízením v přenesené pravomoci a která nevydala úvěrová instituce, jež vydává dotčené kryté dluhopisy, její mateřský podnik jiný než subjekt veřejného sektoru, který není úvěrovou institucí, její dceřiný podnik nebo jiný dceřiný podnik jejího mateřského podniku ani sekuritizační jednotka pro speciální účel, se kterou je tato úvěrová instituce úzce propojena;
 - b) krátkodobé expozice vůči úvěrovým institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 1 nebo 2, nebo krátkodobé vklady u úvěrových institucí, které patří do stupně úvěrové kvality 1, 2 nebo 3 v souladu s čl. 129 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013.

Členské státy mohou omezit druhy likvidních aktiv, jež mají být použita k účelům prvního pododstavce písm. a) a b).

Členské státy zajistí, aby součástí rezervy v oblasti likvidity krycího portfolia nemohly být nezajištěné pohledávky z expozic, které jsou považovány za pohledávky v selhání podle článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013.

4. Pokud se na úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy vztahují požadavky na likviditu stanovené v jiných právních aktech Unie, jež vedou k překrývání s rezervou v oblasti likvidity krycího portfolia, mohou členské státy rozhodnout, že se ustanovení vnitrostátních právních předpisů provádějících odstavce 1, 2 a 3 po dobu stanovenou v těchto právních aktech Unie nepoužijí. Členské státy mohou tuto možnost využívat pouze do dne použitelnosti změny těchto právních aktů Unie přijaté za účelem vyloučení tohoto překrývání; o využití této možnosti informují Komisi a orgán EBA.

5. Členské státy mohou umožnit, aby výpočet jistiny pro struktury prodloužitelné splatnosti vycházel z konečného data splatnosti v souladu se smluvními podmínkami krytého dluhopisu.

6. Členské státy mohou stanovit, že se odstavec 1 nepoužije pro kryté dluhopisy, na něž se vztahují požadavky na párovací financování.

Článek 17

Podmínky pro struktury prodloužitelné splatnosti

1. Členské státy mohou umožnit vydávání krytých dluhopisů se strukturami prodloužitelné splatnosti, pokud je ochrana investorů zajištěna alespoň těmito způsoby:
 - a) splatnost lze prodloužit výhradně na základě objektivních událostí stanovených ve vnitrostátních právních předpisech, a nikoli podle uvážení úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy;
 - b) události rozhodné pro prodloužení splatnosti jsou stanoveny ve smluvních podmínkách krytého dluhopisu;
 - c) informace o struktuře splatnosti poskytované investorům jim dostatečně umožňují určit riziko krytého dluhopisu a zahrnují podrobný popis:
 - i) událostí rozhodných pro prodloužení splatnosti;
 - ii) důsledků platební neschopnosti nebo řešení krize úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy pro prodloužení splatnosti;
 - iii) úlohy příslušných orgánů určených podle čl. 18 odst. 2 a popřípadě zvláštního správce ve vztahu k prodloužení splatnosti;
 - d) vždy lze určit konečné datum splatnosti krytého dluhopisu;
 - e) v případě platební neschopnosti nebo řešení krize úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy nemá prodloužení splatnosti vliv na pořadí investorů do krytých dluhopisů ani nemění pořadí splatnosti krytých dluhopisů podle původního harmonogramu programu;
 - f) prodloužení splatnosti nemění strukturální vlastnosti krytých dluhopisů, pokud jde o dvojí postih uvedený v článku 4 a o odolnost vůči úpadku uvedenou v článku 5.
2. Členské státy, které povolí vydávání krytých dluhopisů se strukturami prodloužitelné splatnosti, to oznámí orgánu EBA.

HLAVA III

VEŘEJNÝ DOHLED NAD KRYTÝMI DLUHOPISY

Článek 18

Veřejný dohled nad krytými dluhopisy

1. Členské státy zajistí ochranu investorů tím, že stanoví, že se na vydávání krytých dluhopisů vztahuje veřejný dohled nad krytými dluhopisy.
2. Pro účely veřejného dohledu nad krytými dluhopisy uvedeného v odstavci 1 určí členské státy jeden nebo více příslušných orgánů. O těchto určených orgánech uvědomí Komisi a orgán EBA a uvedou případné rozdělení jejich funkcí a povinností.
3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle odstavce 2 sledovaly vydávání krytých dluhopisů s cílem posuzovat dodržování požadavků stanovených ve vnitrostátních právních předpisech, jimiž se provádí tato směrnice.
4. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy vedly záznamy o všech svých operacích souvisejících s programem krytých dluhopisů a měly zavedeny dostatečné a vhodné dokumentační systémy a procesy.
5. Členské státy dále zajistí, aby byla zavedena vhodná opatření umožňující příslušným orgánům určeným podle odstavce 2 tohoto článku získávat informace nutné pro posuzování dodržování požadavků stanovených ve vnitrostátních právních předpisech provádějících tuto směrnici, pro šetření možných porušení těchto požadavků a pro ukládání správních sankcí a jiných správních opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 23.
6. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle odstavce 2 měly odborné znalosti, zdroje, provozní kapacitu, pravomoci a nezávislost potřebné k výkonu funkcí souvisejících s veřejným dohledem nad krytými dluhopisy.

Článek 19

Povolení pro programy krytých dluhopisů

1. Členské státy zajistí ochranu investorů tím, že budou vyžadovat, aby před vydáním krytých dluhopisů v rámci programu krytých dluhopisů bylo pro tento program získáno povolení. Pravomoc vydávat tato povolení svěří členské státy příslušným orgánům určeným podle čl. 18 odst. 2.
2. Členské státy stanoví požadavky pro povolení uvedené v odstavci 1, které zahrnují alespoň:
 - a) náležitý plán obchodních činností, v němž je uvedeno vydávání krytých dluhopisů;
 - b) náležité politiky, procesy a metodiky pro schvalování, změny, obnovu a refinancování úvěrů zařazených do krycího portfolia, jejichž cílem je ochrana investorů;
 - c) vedoucí a další pracovníky vyhrazené pro program krytých dluhopisů, kteří mají odpovídající kvalifikaci a znalosti v oblasti vydávání krytých dluhopisů a správy programu krytých dluhopisů;
 - d) organizační uspořádání a monitorování krycího portfolia, které splňuje příslušné požadavky stanovené ve vnitrostátních právních předpisech, jimiž se provádí tato směrnice.

Článek 20

Veřejný dohled nad krytými dluhopisy v případě platební neschopnosti nebo řešení krize

1. V případě řešení krize úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy spolupracují příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 s orgánem příslušným k řešení krize s cílem zajistit, aby byla zachována práva a zájmy investorů do krytých dluhopisů, přinejmenším ověřováním toho, že je program krytých dluhopisů po dobu trvání procesu řešení krize nepřetržitě a řádně řízen.

2. Členské státy mohou stanovit jmenování zvláštního správce s cílem zajistit, aby byla zachována práva a zájmy investorů do krytých dluhopisů, přinejmenším ověřováním toho, že je program krytých dluhopisů po nezbytnou dobu nepřetržitě a řádně řízen.

Pokud členské státy této možnosti využijí, mohou požadovat, aby jmenování a odvolání zvláštního správce schválily jejich příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2; členské státy, které této možnosti využijí, musí přinejmenším požadovat, aby bylo jmenování a odvolání zvláštního správce s příslušnými orgány konzultováno.

3. Pokud členské státy stanoví jmenování zvláštního správce v souladu s odstavcem 2, přijmou pravidla upravující úkoly a povinnosti tohoto zvláštního správce alespoň ve vztahu:

- a) ke splácení závazků spojených s krytými dluhopisy;
- b) ke správě a realizaci krycích aktiv, včetně jejich převodu – spolu se závazky z krytých dluhopisů – na jinou úvěrovou instituci vydávající kryté dluhopisy;
- c) k provádění právních jednání nezbytných pro řádnou správu krycího portfolia, pro průběžné sledování krytí závazků spojených s krytými dluhopisy, pro zahajování řízení s cílem navrátit aktiva do krycího portfolia a pro převod zbývajících aktiv do majetkové podstaty úvěrové instituce, která vydala dané kryté dluhopisy, po úhradě všech závazků z krytých dluhopisů.

Pro účely uvedené v prvním pododstavci písm. c) mohou členské státy povolit zvláštnímu správci, aby v případě platební neschopnosti úvěrové instituce, která vydala dané kryté dluhopisy, vykonával činnost na základě povolení drženého touto úvěrovou institucí za stejných provozních podmínek.

4. Členské státy zajistí koordinaci a výměnu informací pro účely insolvenčního řízení nebo procesu řešení krize mezi příslušnými orgány určenými podle čl. 18 odst. 2, zvláštním správcem, pokud byl jmenován, a v případě řešení krize orgánem příslušným k řešení krize.

Článek 21

Podávání zpráv příslušným orgánům

1. Členské státy zajistí ochranu investorů tím, že budou vyžadovat, aby úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy podávaly příslušným orgánům určeným podle čl. 18 odst. 2 zprávy s informacemi o programech krytých dluhopisů uvedenými v odstavci 2 tohoto článku. Tyto zprávy podávají úvěrové instituce pravidelně a rovněž na žádost uvedených příslušných orgánů. Členské státy stanoví pravidla pro četnost tohoto pravidelného podávání zpráv.
2. Součástí povinností v oblasti podávání zpráv, které se stanoví v souladu s odstavcem 1, je požadavek, aby poskytované informace zahrnovaly alespoň následující:
 - a) způsobilost aktiv a požadavky na krycí portfolio v souladu s články 6 až 11;
 - b) oddělení krycích aktiv v souladu s článkem 12;
 - c) případnou činnost monitora krycího portfolio v souladu s článkem 13;
 - d) požadavky na krytí v souladu s článkem 15;
 - e) rezervu v oblasti likvidity krycího portfolio v souladu s článkem 16;
 - f) případné podmínky pro struktury prodloužitelné splatnosti v souladu s článkem 17.
3. Členské státy stanoví pravidla pro informace, které mají poskytovat podle odstavce 2 úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy příslušným orgánům určeným podle čl. 18 odst. 2 v případě své platební neschopnosti nebo řešení krize.

Článek 22

Pravomoci příslušných orgánů pro účely veřejného dohledu nad krytými dluhopisy

1. Členské státy zajistí ochranu investorů tím, že příslušným orgánům určeným podle čl. 18 odst. 2 svěří veškeré dohledové, vyšetřovací a sankční pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon veřejného dohledu nad krytými dluhopisy.
2. Pravomoci uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
 - a) pravomoc vydat nebo odmítnout vydat povolení v souladu s článkem 19;
 - b) pravomoc pravidelně přezkoumávat program krytých dluhopisů s cílem posuzovat soulad s vnitrostátními právními předpisy provádějícími tuto směrnici;
 - c) pravomoc provádět kontroly na místě a na dálku;
 - d) pravomoc ukládat správní sankce a jiná správní opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 23;
 - e) pravomoc přijímat a uplatňovat dohledové pokyny týkající se vydávání krytých dluhopisů.

Článek 23

Správní sankce a jiná správní opatření

1. Aniž je dotčeno jejich právo stanovit trestní sankce, stanoví členské státy pravidla zavádějící vhodné správní sankce a jiná správní opatření, které se použijí alespoň v těchto situacích:
 - a) úvěrová instituce získala povolení pro program krytých dluhopisů na základě nepravdivých prohlášení nebo jiným protiprávním způsobem;
 - b) úvěrová instituce již nesplňuje podmínky, za kterých bylo povolení pro program krytých dluhopisů vydáno;
 - c) úvěrová instituce vydá kryté dluhopisy, aniž by získala povolení v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 19;

- d) úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy nesplní požadavky stanovené vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 4;
- e) úvěrová instituce vydá kryté dluhopisy nesplňující požadavky stanovené vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 5;
- f) úvěrová instituce vydá kryté dluhopisy, které nejsou zajištěny v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 6;
- g) úvěrová instituce vydá kryté dluhopisy, které jsou zajištěny aktivy umístěnými mimo Unii v rozporu s požadavky stanovenými vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 7;
- h) úvěrová instituce zajistí kryté dluhopisy v seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny v rozporu s požadavky stanovenými vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 8;
- i) úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy nesplní podmínky pro společné financování stanovené vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 9;
- j) úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy nesplní požadavky na složení krycího portfolia stanovené vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 10;
- k) úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy nesplní požadavky týkající se derivátových smluv v krycím portfoliu stanovené vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 11;
- l) úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy nesplní požadavky na oddělení krycích aktiv v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 12;
- m) úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy neposkytne příslušné informace nebo poskytne neúplné či nepřesné informace v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 14;
- n) úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy opakovaně nebo trvale neudrží rezervu v oblasti likvidity krycího portfolia v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 16;
- o) úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy se strukturami prodloužitelné splatnosti nesplní podmínky pro struktury prodloužitelné splatnosti stanovené vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí článek 17;
- p) úvěrová instituce vydávající kryté dluhopisy nepodá zprávu s příslušnými informacemi nebo poskytne neúplné či nepřesné informace o svých povinnostech v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí čl. 21 odst. 2.

Členské státy se mohou rozhodnout, že nestanoví pravidla pro správní sankce nebo jiná správní opatření za porušení předpisů, na které se podle jejich vnitrostátního práva vztahují trestní sankce. V takovém případě členské státy sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.

2. Sankce a opatření uvedené v odstavci 1 musí být účinné, přiměřené a odrazující a zahrnovat alespoň:

- a) odnětí povolení pro program krytých dluhopisů;
- b) veřejné oznámení v souladu s článkem 24, v němž je uvedena totožnost fyzické nebo právnické osoby a povaha porušení předpisů;
- c) příkaz fyzické nebo právnické osobě, aby upustila od určitého jednání a zdržela se jeho opakování;
- d) správní peněžité sankce.

3. Členské státy rovněž zajistí, aby byly sankce a opatření uvedené v odstavci 1 účinně uplatňovány.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 při určování typu správních sankcí nebo jiných správních opatření a výše správních peněžitých sankcí zohlednily všechny tyto okolnosti, pokud jsou relevantní:

- a) závažnost a doba trvání porušení předpisů;
- b) stupeň odpovědnosti fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení předpisů;
- c) finanční situace fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení předpisů, mimo jiné podle celkového obrátu právnické osoby nebo ročního příjmu fyzické osoby;

- d) význam zisku, který fyzická nebo právnická osoba odpovědná za porušení předpisů v důsledku porušení nabyla, nebo ztráty, které se takto vyhnula, pokud je lze určit;
- e) ztráty způsobené porušením předpisů třetím stranám, pokud je lze určit;
- f) úroveň spolupráce fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení předpisů s příslušnými orgány určenými v souladu s čl. 18 odst. 2;
- g) jakékoliv předchozí porušení předpisů fyzickou nebo právnickou osobou odpovědnou za porušení;
- h) jakékoliv skutečné nebo potenciální systémové důsledky porušení předpisů.

5. Pokud se odstavec 1 použije pro právnické osoby, členské státy rovněž zajistí, aby příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 uplatnily správní sankce a jiná správní opatření stanovené v odstavci 2 tohoto článku na členy řídicího orgánu a na další fyzické osoby, které nesou podle vnitrostátního práva odpovědnost za dané porušení předpisů.

6. Členské státy zajistí, aby před přijetím rozhodnutí o uložení správních sankcí nebo jiných správních opatření uvedených v odstavci 2 tohoto článku poskytly příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 dotčené fyzické nebo právnické osobě možnost vyjádřit se. Pro přijetí těchto jiných správních opatření mohou být uplatněny výjimky z práva být vyslechnut, je-li nutné učinit bezodkladné kroky, aby se předešlo významným ztrátám způsobeným třetím osobám nebo závažnému narušení finančního systému. V takovém případě musí mít dotyčná osoba právo vyjádřit se co nejdříve po přijetí správního opatření a v případě potřeby musí být toto opatření přezkoumáno.

7. Členské státy zajistí, aby veškerá rozhodnutí o uložení správních sankcí nebo jiných správních opatření uvedených v odstavci 2 byla řádně odůvodněna a aby bylo možné podat proti nim opravný prostředek.

Článek 24

Zveřejnění správních sankcí a jiných správních opatření

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní právní předpisy, jimiž se provádí tato směrnice, obsahovaly pravidla vyžadující, aby byly správní sankce a jiná správní opatření bez zbytečného odkladu zveřejňovány na úředních internetových stránkách příslušných orgánů určených podle čl. 18 odst. 2. Stejně povinnosti platí v případě, kdy se členský stát rozhodne stanovit trestní sankce podle čl. 23 odst. 1 druhého pododstavce.

2. Pravidla přijatá podle odstavce 1 vyžadují přinejmenším to, aby bylo zveřejněno každé rozhodnutí, proti kterému nemůže nebo již nemůže být podán opravný prostředek a které bylo přijato kvůli porušení vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí tato směrnice.

3. Členské státy zajistí, aby zveřejněné informace zahrnovaly druh a povahu porušení právních předpisů a totožnost fyzické nebo právnické osoby, které se sankce nebo opatření ukládá. S výhradou odstavce 4 členské státy dále zajistí, aby byly tyto informace zveřejněny bez zbytečného odkladu poté, co je adresát informován o této sankci či o tomto opatření a o zveřejnění rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření na úředních internetových stránkách příslušných orgánů určených podle čl. 18 odst. 2.

4. Pokud členské státy povolí zveřejňování rozhodnutí o uložení sankcí nebo jiných opatření, proti nimž lze podat opravný prostředek, zveřejní příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 bez zbytečného odkladu na svých úředních internetových stránkách také informace o stavu řízení o opravném prostředku a jeho výsledku.

5. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 zveřejnily rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření anonymně a v souladu s vnitrostátním právem ve všech níže uvedených případech:

- a) pokud jsou sankce nebo opatření uloženy fyzické osobě a zveřejnění osobních údajů je shledáno jako nepřiměřené;
- b) pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování;
- c) pokud by zveřejnění, nakolik to lze určit, způsobilo zúčastněným úvěrovým institucím nebo fyzickým osobám nepřiměřenou škodu.

6. Pokud členský stát zveřejňuje rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření anonymně, může povolit, aby bylo zveřejnění příslušných údajů odloženo.

7. Členské státy zajistí, aby bylo zveřejněno také každé pravomocné rozhodnutí soudu, kterým se zrušuje rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření.

8. Členské státy zajistí, aby informace zveřejněné podle odstavců 2 až 6 zůstaly na úředních internetových stránkách příslušných orgánů určených podle čl. 18 odst. 2 po dobu nejméně pěti let ode dne svého zveřejnění. Osobní údaje, jež takové zveřejněné informace obsahují, jsou na úředních internetových stránkách uchovávány pouze po nezbytnou dobu a v souladu s platnými pravidly ochrany osobních údajů. Tato doba uchovávání se stanoví s ohledem na promlčecí lhůty stanovené v právních předpisech dotčených členských států, avšak v žádném případě nesmí být delší než deset let.

9. Příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 informují orgán EBA o veškerých uložených správních sankcích a jiných správních opatřeních, včetně veškerých opravných prostředků případně podaných proti nim a jejich výsledků. Členské státy zajistí, aby tyto příslušné orgány obdržely informace a podrobnosti o pravomocném rozsudku v souvislosti s uložením případné trestní sankce a aby je předaly také orgánu EBA.

10. EBA vede centrální databázi správních sankcí a jiných správních opatření, které mu byly sděleny. Tato databáze je přístupná pouze příslušným orgánům určeným podle čl. 18 odst. 2 a aktualizuje se na základě informací poskytnutých těmito příslušnými orgány v souladu s odstavcem 9 tohoto článku.

Článek 25

Povinnosti spolupráce

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 úzce spolupracovaly s příslušnými orgány vykonávajícími obecný dohled nad úvěrovými institucemi v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, které se na tyto instituce vztahují, a v případě řešení krize úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy s orgánem příslušným k řešení krize.

2. Členské státy dále zajistí, aby příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 úzce spolupracovaly mezi sebou navzájem. Tato spolupráce zahrnuje vzájemné poskytování veškerých informací, které jsou významné pro výkon úkolů dohledu dotčeného jiného orgánu podle vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí tato směrnice.

3. Pro účely druhé věty odstavce 2 tohoto článku členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 sdělovaly:

- a) veškeré významné informace na žádost jiného příslušného orgánu určeného podle čl. 18 odst. 2 a
- b) veškeré zásadní informace jiným příslušným orgánům určeným podle čl. 18 odst. 2 v jiných členských státech z vlastního podnětu.

4. Členské státy také zajistí, aby příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 pro účely této směrnice spolupracovaly s orgánem EBA nebo, je-li to relevantní, s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy), zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽¹⁸⁾.

5. Pro účely tohoto článku se informace považují za zásadní, jestliže by mohly podstatně ovlivnit posouzení vydávání krytých dluhopisů v jiném členském státě.

Článek 26

Požadavky na zveřejňování

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 na svých úředních internetových stránkách zveřejňovaly tyto informace:

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

- a) znění přijatých vnitrostátních právních a správních předpisů a obecných pokynů týkajících se vydávání krytých dluhopisů;
 - b) seznam úvěrových institucí, jimž bylo uděleno povolení vydávat kryté dluhopisy;
 - c) seznam krytých dluhopisů, které mají oprávnění používat označení „evropský krytý dluhopis“, a seznam krytých dluhopisů, které mají oprávnění používat označení „evropský krytý dluhopis (prémiový)“.
2. Informace zveřejňované v souladu s odstavcem 1 musí být dostatečné k tomu, aby bylo možné smysluplně srovnávat přístupy uplatňované příslušnými orgány různých členských států určenými podle čl. 18 odst. 2. Tyto informace se aktualizují, tak aby zohledňovaly veškeré změny.
3. Příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 každoročně oznamují orgánu EBA seznam úvěrových institucí uvedený v odst. 1 písm. b) a seznam krytých dluhopisů uvedený v odst. 1 písm. c).

HLAVA IV

OZNAČOVÁNÍ

Článek 27

Označování

1. Členské státy zajistí, aby se označení „evropský krytý dluhopis“ a jeho úřední překlad do všech úředních jazyků Unie používaly pouze pro kryté dluhopisy, které splňují požadavky stanovené vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí tato směrnice.
2. Členské státy zajistí, aby se označení „evropský krytý dluhopis (prémiový)“ a jeho úřední překlad do všech úředních jazyků Unie používaly pouze pro kryté dluhopisy, které splňují požadavky stanovené vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí tato směrnice, a požadavky stanovené v článku 129 nařízení (EU) č. 575/2013 ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2160 ⁽¹⁹⁾.

HLAVA V

ZMĚNY DALŠÍCH SMĚRNIC

Článek 28

Změna směrnice 2009/65/ES

V článku 52 směrnice 2009/65/ES se odstavec 4 mění takto:

- 1) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy mohou limit ve výši 5 % stanovený v odst. 1 prvním pododstavci zvýšit nejvýše na 25 % v případě dluhopisů, které byly vydány před 8. červencem 2022 a splňovaly požadavky stanovené v tomto odstavci ve znění platném ke dni svého vydání, nebo v případě dluhopisů odpovídajících definici krytých dluhopisů podle čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ^(*).

^(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ze dne 27. listopadu 2019 o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU (Úř. věst. L 328, 18.12.2019, s. 29).“;

- 2) třetí pododstavec se zrušuje.

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2160 ze dne 27. listopadu 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o expozice v krytých dluhopisech (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

Článek 29

Změna směrnice 2014/59/EU

V čl. 2 odst. 1 směrnice 2014/59/EU se bod 96 nahrazuje tímto:

„96) „krytým dluhopisem“ krytý dluhopis ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 (*) nebo, pokud jde o nástroj vydaný před 8. červencem 2022, dluhopis uvedený v čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES (**) ve znění platném ke dni jeho vydání;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ze dne 27. listopadu 2019 o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU (Úř. věst. L 328, 18.12.2019, s. 29).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).“

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

Přechodná opatření

1. Členské státy zajistí, aby kryté dluhopisy vydané před 8. červencem 2022 a splňující požadavky stanovené v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES ve znění platném ke dni svého vydání nepodléhaly požadavkům stanoveným v článcích 5 až 12 a článcích 15, 16, 17 a 19 této směrnice, ale aby mohly být až do své splatnosti nadále označovány jako kryté dluhopisy v souladu s touto směrnicí.

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 této směrnice dohlížely na soulad krytých dluhopisů vydaných před 8. červencem 2022 s požadavky stanovenými v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES ve znění platném ke dni jejich vydání, jakož i s požadavky této směrnice, jsou-li použitelné podle prvního pododstavce tohoto odstavce.

2. Členské státy mohou použít odstavce 1 i na navýšované emise krytých dluhopisů, u nichž je ISIN přiděleno před 8. červencem 2022, po dobu až 24 měsíců po uvedeném dni, pokud tyto emise splňují všechny následující požadavky:

- a) datum splatnosti krytého dluhopisu je před 8. červencem 2027;
- b) celkový objem navýšení emisí provedených po 8. červenci 2022 nepřesahuje dvojnásobek celkového objemu emise nesplacených krytých dluhopisů k uvedenému dni;
- c) celkový objem emise krytého dluhopisu v době splatnosti nepřesahuje 6 000 000 000 EUR nebo odpovídající částku v domácí měně;
- d) kolaterál se nachází v členském státě, který uplatňuje odstavec 1 na navýšení emisí krytých dluhopisů.

Článek 31

Přezkumy a zprávy

1. Do 8. července 2024 Komise v úzké spolupráci s orgánem EBA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, případně spolu s legislativním návrhem, o tom, zda a případně jakým způsobem by mohl být zaveden režim rovnocennosti pro úvěrové instituce z třetích zemí vydávající kryté dluhopisy a investory do těchto krytých dluhopisů, přičemž zohlední mezinárodní vývoj v oblasti krytých dluhopisů, zejména vývoj legislativní úpravy v třetích zemích.

2. Do 8. července 2025 Komise v úzké spolupráci s orgánem EBA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice s ohledem na úroveň ochrany investorů a o vývoji v oblasti vydávání krytých dluhopisů v Unii. Tato zpráva obsáhne doporučení o dalších krocích. Zpráva zahrne informace o:

- a) vývoji počtu povolení k vydávání krytých dluhopisů;
- b) vývoji počtu krytých dluhopisů vydaných v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž se provádí tato směrnice, a s článkem 129 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) vývoji v oblasti aktiv využívaných jako kolaterál při vydávání krytých dluhopisů;
- d) vývoji míry přezajištění;
- e) přeshraničních investicích do krytých dluhopisů, včetně přílivu investic z třetích zemí a odlivu investic do třetích zemí;
- f) vývoji v oblasti vydávání krytých dluhopisů se strukturami prodloužitelné splatnosti;
- g) vývoji v oblasti rizik a přínosů plynoucích z použití expozic podle čl. 129 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- h) fungování trhů s krytými dluhopisy.

3. Členské státy předají Komisi informace o věcech uvedených v odstavci 2 do 8. července 2024.

4. Do 8. července 2024 po zadání a obdržení studie o posouzení rizik a přínosů vyplývajících z krytých dluhopisů se strukturami prodloužitelné splatnosti a po konzultaci s orgánem EBA přijme Komise zprávu a předloží tuto studii a tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě zprávu, případně spolu s legislativním návrhem.

5. Do 8. července 2024 přijme Komise zprávu o možnosti zavedení nástroje dvojího postihu pod názvem „evropské zajištěné cenné papíry“. Komise tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě, případně spolu s legislativním návrhem.

Článek 32

Provedení

1. Členské státy do 8. července 2021 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy nejpozději ode dne 8. července 2022.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 33

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 34

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne 27. listopadu 2019.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předsedkyně
T. TUPPURAINEN
